

LO VENDRELLENCH

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ		Redacció y Administració Carrer del Teatre, núm. 18.	Anuncis, remitits y reclams, á preus convencionals <i>No s'admeten escrits sense firma.</i> NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS
VENDRELL.	1'50 pessetas trimestre.		
FORA.	1'75 >		
EXTRANGER.	2 >		
PAGO ANTICIPAT			

Farmacia de J. Orpinell Vendrell

Elixir de fosfats compost,
ab KOLA, COCA y PEPSINA

RECONSTITUYENT Y DIGESTIU DE PRIMER ORDRE

Remey apropiat pera las personas de naturalesa pobre y molt útil en las convalescencias.—2 pessetas frasco.

LICOR GUAYAQUINA

El millor remey per la boca. 1 pesseta '1 frasco.

Pau Urpi

Recader de Arbós y Vendrell

Se admeten encàrrechs:

Sant Domingo del Call, 12, botiga de fuster.-BARCELONA

Vendas

Se ven una pessa de terra sita en lo terme d' aquesta vila y partida Torretas de 2 jornals del país, arbequinas y dos garrofers.

Se ven un tros de terra regadiu, terme de Santa Oliva, de 2 quarteras, ó un jornal del país en la partida Abadia.

Se ven una casa en lo carrer del Teatre d' aquesta vila, lliure de cens, ab aygua y circumstancias inmillorables.

Informará lo Notari D. Victorino Santamaría.

SE VEN

Un molí pera fabricar chocolata, condicions inmillorables.

Informarán en la confitería de Matías Sanromá, en aquesta vila.

Postals ilustradas

ab vistas de

SANTAS CREUS

Una colecció de 10 tarjetas, UNA pesseta.

Se troba de venda en la impremta de Ramon Germans

Pere Simó Romeu Cirurjiá-Dentista

Extraccions de caixals y arrels, sens dolor. Dents y dentaduras de cauchú, platino, or, etc. á preus sumament baratos.

Horas de consulta:

De 8 á 1 del mati y de 5 á 6 de la tarde.

CARRER DE LA BAIXADA, NÚM. 9.-VENDRELL

*
* *

Fugint de casa seva, que es terra de miséria, en carril, acanant las carreteras tot captant, per mar aprofitant lo passatge casi regalat dels vapors que recorren lo litoral d' Espanya, arriban cada dia dotzenas d' infelissos, avansada de dotzenas d' infelissos y de dotzenas de dotzenas de criaturas á la nostra ciutat. Senten á parlar de que aquí 'l diner va á puntades de peu, arriba al seu coneixement que, avuy als tramvias, demá al port, un altre dia á las obras, aquí vivim en eterna vaga, y 'ls que tenen un bon garrot de bras se 'i comensan á mirar y 'ls que no 'n tenen calculan y troban que per donar un paperet y cobrar una perra també son bons. Guanyan á casa seva, quan treballan, de tres á cinch rals, senten á parlar de que aquí 'ls jornals més reventats están de deu á dotze y ja no necessitan res més per fer lo farsellet. Ab carril, si troban qui 'ls hi deixi vuit duros ó be qui 'ls hi busqui per influencia un *billete de favor*, á peu captant si no hi ha altre remey, ó ab vapor si al arribar á la costa 's troba ab sis pessetas á la butxaca, ala! ala!, cap á Barcelona falta gent, que allí ferman los gossos ab llangonissas.

Y arriban quan la vaga está llesta, y á empentas y rodolons, després de seguir captant una mesada, entran á las pedreras de Montjuich ó de mossos á las agencias de carril ó d' escombriayres á las brigadas, y ja poden escriure á la seva dona que 's prepari també á fer lo farsell, que no 'ls han enganyat, que á Barcelona tota cuca hi viu, tant si fa fret com si fa calor, que encara no está estroncada ni la caritat ni la feyna.

Y aixó es avuy y demá y cada dia, y cada dia esclata una vaga, perque havent botut de tres rals á deu, no hi ha cap rahó perque no puguin botre de deu á catorze. Y aixis que quatre caps calents diuhen: prou treballar! s'ajuntan als de l' altre vegada que hi va haver vaga del ofici y preparan un nou exhodo de valencians, de terolesos, de gallegos, d' alicantins ó de murcians, perque, com los diaris se fican per tot arreu, á casa seva també se sab que aquí llensém lo que tenim á la boca. Y tot Espanya se va despoblant de gent feynera, y 'l pla de Barcelona va omplintse que aviat no hi cabrem, y com que en un llit xich un s' hi remena més que un de gran, lo govern s' esvera, y perque tota aquesta munió de Gironas no fassi un disbarat, envia més tropas de las naturals y dobla 'ls civils y policías, portantlos d' allá baix, d' aquellas terras que no s' estripan perque no hi ha brassos per estriparlas. Y 'ls hermits se van extertent y 'ls pochs diners que hi havia 'n van fugint y 'ls pochs pobres que hi restan se preparan per fugir ala! ala! cap á Barcelona, captant, menjant rabanissas, dormint sota 'ls arbres, sense roba per taparse la carn viva, sempre mirant si oviran la terra de promissió, que es lluny, molt lluny quan lo viatge 's fa á peu, espiant si 's troba una brigada á la carretera tot just mitj esplanada per encabirshi á cual sevol preu, esperant lo dia de poder donar la darrera volada, la que 'ls te de portar al peu de Montjuich, del Montjuich aquell que tants desesperats tastaren, vinguts com ells de terras llunyanas cercant la felicitat, com ells arribats plens d' ilussions, perque no saben que aquí deu rals son tres al seu poble y encara menos si 'val á dirho, si no fa socialista ó anarquista posar las cosas al seu lloch.

Y com aixó no para may, encara que 'n vingan á mils al cap del any, com que de catalans n' hi han á cents mils y de forasters que ja no 's recordan d' hont son y que no saben parlar la seva llengua també n' hi han á mils, resulta que 'ls naturalisats catalans pel sant treball y per la santa llengua catalana y 'ls catalans de naixement aném fent cada dia un poble més gros, no solzament al pla de Barcelona, sino per tot arreu, perque, un cop aposentats, van buscant lo desllorigador de la vida per tot Catalunya, en la industria, en las pagesias adquiridas per nous compradors enriquits á ciutat y que no s' hi conforman á que 'ls seus terrossos vaguin ó 'ls hi esboranquin las tamborinadas y las tampestras. Y envian més soldats, que al tenir la llicencia uo se 'n mouhen, y arriban civils, que si no son casats, se casan á Catalunya ab noyas d' aquí, encara que no gayres, y ab noyas d' Aragó, de Galicia, de Valen-

cia, vingudas ja avans del exhodo de la familia. Y tenen fills, naturalment, y com las mares ja saben de catalá y á estudi y á costura lo senten altra cosa, fora de la veu del mestre, que sempre es aburrida, aném fent una Catalunya de milions de habitants, de molts milions d'habitants, xerrin lo que vulguin los censos, perque la pobrissalla feynera, no 's cansa may, fa com las llagostas de la terra d'hont ha vingut, com los grans de mill d'una cuartera, que no 'ls conta ningú. No s'hi poden contar los habitants del plá de Barcelona á mils ni á cents mils; se tenen de contar com lo mill, á cuarteras, á mesura grossa per enllestir més aviat.

Si Barcelona no acaba la forsa de vida, si 'ls rius de Catalunya s'aprofitan tots per la industria, si la propietat acaba de fugir dels hisendats abatuts per la filoxera, y, més que per ella, pei vici del joch y va á raure á mans de gent enriquida al comers y á la industria, Catalunya 's dragará á Espanya, y la llengua catalana regnarà com á senyora y majora sobre molts milions d'homes y de donas fugitius de la seva *madre patria* perque no 'ls hi dona pa. Fassin lo que fassin los governs, patarrellegin ó no patarrellegin los seus delegats, Catalunya 's dragará Espanya, que será tota un hermot de quatre horas de la costa endins, ab una capital, ab un Madrid, que no menjará res que no li costi un ull de la cara. Farán venir més policías, més civils, més soldats; vindrán més núvols de pobres cada dia, que si venen ab ganas de treballar tindrán los fills menestrals y 'ls nets potser ab alguna casa de xexanta mil duros propia y ben passada per las hipotecas, y tots serán catalans, á tots se 'ls esmussará la llengua d'aquí deu anys si teneu de parlar castellá, á tots se 'ls hi posarán los cabells de punta si 'ls parlan de tornar a la seva terra. Si fins no s'envolen moure 'ls empleats que arriban aquí ab més rábia á Catalunya que mils duros á la llengua!

Alea jacta est! Catalunya no torna enrera. Vindrán persecucions, vindrán disbarats. Vindrà tot lo que vulguin; pero Catalunya hó engolirà tot, menos Madrid, que llavoras no tindrà tripa ni moca, perque al seu voltant cent y cent vint y cent quaranta horas lluny no hi trobará ni una sílba plena de blat, ni un celler plé de ví, ni bestiar á las pasturas, que ja ni serán pasturas, ni pobles, que serán deserts, ni ciutats que serán ruinas. No es cosa llarga aixó; es profecia que d'aquí cuarenta anys quedara complerta. Tot suposant que no vinga un qualsevol de fora que ho assequi tot més aviat. Que es lo que avuy per avuy los capfica més als conservadors y als sagastins que xuclan de la pobre tísica.

Alea jacta est! Senyors de Madrid. Uns quants anys seguits, de Catalunya y de fora d'ella vos n'enduréu la púrria, 'ls esgarrats de carrera, 'ls esgarrats d'ofici, 'ls ambiciosos de baixa mà, 'ls que han reventat una fortuna en disbauxas y la volen reter saquejant al poble. Pero entretant Barcelona y Catalunya anirán xuclant de per tot arreu la gent pobre que te ganas de treballar, y com pobresa no es vilesa, veient que treballant s'acostan á la redempció, tindrán tant amor com nosaltres á la terra dels seus fills, que també será terra dels seus nets, feta tota ella un pom de flors quan se compleixi la cuarentena, ab tots sos salts aprofitats, ab milers de milers de jornals de terra de seca y de terras salitrosas fets un estenall d'espigas, ab una carretera per cada masia y ab tot alló que no 's pot dir, pero que irradiará esplendorós per tots los recones de Catalunya.

Alea jacta est! Ja ho varen dir ara fa justos sis-cents anys los almagavers á Galipoi. *Alea jacta est!* repetí al cap de dos sigles Hernán Cortés á la verge América. Los almagavers esfondraren sas naus al mar de Mármara, los estremeyns de Cortés las arboraren al golf de Méxich, y esfondradas ó fetas cendras donaren la victoria als aventurers.

Avuy lo crit no 'l doném en só de guerra; 'l doném en só de pau, convensuts de la forsa incontrastable del treball y de la rahó; del treball que xucla la pobresa de per tot arreu, com las fullas del eucaliptus xuclan las ayguas podridas per embaumar los ayres y ferlos sanitosos; de la rahó de las nostras reivindicacions, que, tart ó d'hora estargirán, be ó malament las regions que vulgan salvarse, que vulgan resistir á la mort fatal que 'ls embesteix per tot arreu. Estargeixen los nostres Jochs Florals y no estargirán lo que pot tornar la vida y la salut als pochos que hi quedin?

No 'n fem cas de certas petitesas dels poders. Si convé 'ns reblinquem per deixar passar la ventada, y, passada aquesta, tornem á aixecar lo cap, ab més arrels a la terra. ab una rabassa seguida en tot lo marge del canyar, ab tanys nous de tota mida.

Alea jacta est! senyors de Madrid. Es massa vigorosa pera que en aquest joch Catalunya perdi la partida. Te massa sang á las venas pera que una sangria de xicra ni d'escudella la fassi desmayar. Es veritat que ab tant de treball s'ha tacat un xich, pero ja ho diuhen las noyas que poden anar ab lo cap alt: ditxosa la cara en que s'hi conex una enmascara.

(De *La Renaixensa*)

HABANERAS

Ahir, 30 d'Agost, al agafar el primer diari, vaig ensopegar ab la vista ab aquest cablegrama esgarrifós, procedent d'Espanya, que 'm deixá mitx alelat:

«*Noticia grave.*—Ha sorprendido mucho al Gobierno la noticia publicada por un periódico de que en Vendrell, provincia de Tarragona, se insultó la bandera nacional.

Se cree que este hecho es incierto ó ha sido exagerado, porque el gobernador de la provincia no había comunicado nada acerca del mismo.

El ministro de la Gobernación ha teleografiado al gobernador civil de Tarragona pidiéndole noticias acerca de lo ocurrido en Vendrell.»

Bé prou que ho sé que al Vendrell hi passen cosas raras, inesperadas, estupendas; pero 'm sembla que vosaltres, los vendrellenchs, deveu tenir altra feyna més positiva y simpática que no pas dedicarse á uns actes criminals y tontos per afegidura. Y vull creure que lo del *insulto* será alguna exageració reporteril de las que se istilan avuy dia.

De un quan temps ensà, tot lo que m'arriba del Vendrell me posa desequilibrat y 'ls contrastes son tan efectius que de vegadas no s'espliquen. Fins pera més confusió las noticias venen per ratxas, y segons siguin fan riurer ó fan entristir.

Quan es lo temps de fe 'l plora-micas, al divisar una carta d'algún vendrellench ja 'm donan esgarrifansas. Es alló de sentir commiseració pera 'l Vendrell. Totas las cartas poden condensarse ab lo següent:

«La cullita del ví es nula; al rahim li han surtit los dimonis empestats.»—«La miseria ab sa espantosa realitat s'apodera de la vila: aixó no sé com acabarà.»—«Los botés se moren de gana, 'l porvenir es horrible.»—«No 's veu un xavo per remey; ¡hasta 'ls americanos ja fuman de lo més barato del estanch!—La perspectiva es negra, lo cataclisme es inevitable»....

Y en presencia de tantas cartas desconsoladoras me sento entermit fins al moll dels ossos y un no sab com contestar á las cartas dels amichs.

Peró, de repente, com si fossim á comedia barata, sense graduacions de cap mena, las cartas sembla que han perdut aquell posat de misantropia trocantlo per unas castanvolas. Hem passat del pessimisme radical y fúnebre á la més esbojarrada alegría expansiva.

Las cartas que 'm vingueren avans de la festa major d'eixa vila estavan compostas per un altre diapassón y feyan unas pessigollas que... *yá, yá.* «Al Vendrell els Xiquets de Valls aixecarán uns castells que se 'n parlará per tota la comarca.»—«Sembla que farém unas festas que ni París quan hi aná 'l Czar.»—«Al Circo hi actuará una companyia d'ópera de primissimo cartel-lo.»—«Al Tivoli tindrém lo notabilissim Orfeo Catalá.»—«Tindrém trens á tot' hora de nit y dia.»—«Las flecas han fet molt d'acopi de farina.»—«Al Ajuntament lo preocupa la inmensa gentada que vindrá.»—«Al Vendrell no s'hi cabrá, ¡aixó es xauxa!»—«¡Ets un infelís de no poder estar al Vendrell!!!»

Aquella pluja de cartas era una cosa tremenda. En presencia de tals noticias que 'm feyan anar de sorpresa en sorpresa, lo menos que podia figurarme era que cada vendrellench havia tret una rifa ó que 'ls amichs se 'm volian rifar de mala manera.

Un dia lo carter deixá sobre la meva carpeta dos paquets enrotllats que al examinarlos me deixaren atónit: l'un me 'l enviava un vendrellench desde Nova York y contenia 'ls retratos y details d'una boda original entre 'l Bisbe Episcopal de New York y una millonaria viuda del quefe del taller de las máquinas de cusir «Singer». L'altre paquet venia del Vendrell y contenia infinitat de programas, invitacions y ressenyas de la festa major de la vila.

Confesso que 'm vaix sentir envejós dels milions de la viuda que 's casava ab un Bisbe, lo qual no poden fer totas las viudas encara que siguin millonarias, y envejaba, també, la sort dels vendrellenchs. ¡Com me dalia per estar al Vendrell! Aquells programas eran seductors; ab un altre Santa Agna la impremta dels Ramon instala una rotativa.

Després tot queda en silenci. Ningú mes me ha escrit ni enviat res finidas las festas. Es una observació aquesta que mereix consignarse: sembla que la Patrona deixá mal als ventrells de massa plens y mal als butxacons de massa buyts, ab aquestas trabucacions ningú está pera escriurer cartas á la Habana.

La nota que he pogut arreplegar de per fora es que las mils ànimas que van congregarse á la vila, de lo *inich* que s'estranyavan era... de la presencia de forsas de policia y guardia civil en una festa purament artistica.

¿Qué hi feyan aquells mausers? deya la gent. Nosa y res més.

¿Y una gent que aixís pensa s'entreté en banderas y galindaynas en dias feyners?

M'atench á creure lo que dich al principi, y que tot se reduheix á una exageració del periódich que doná la noticia.

* * *
¿Quina sorpresa se 'm prepara are?
¿Que val á padar?

J. Aixaldé.

Habana 31 Agost de 1902.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada 'l dijous dia 18 del corrent mes, baix la presidencia del primer tinent d'Alcalde D. Joseph Ivern.

Sigué aprobada l'acta de la anterior.

Se dona compte d'una instancia de D. Lluís Calmet y Puig solicitant permís pera fer determinadas obras y reparacions en una casa de sa propietat, situada en lo carrer de Sant Sebastiá, número 27, obrir un forat á la mateixa per treurer las ayguas pluvials y obrir una claveguera particular que passa per dit carrer al objecte de netejarla. Se acordá que dita instancia passés á la Comissió de Foment pera que dictaminí sobre 'ls diferents punts que la mateixa abarca.

Y no haventhi cap mes assumpto d'que tractar s'aixecá la sessió.

CRÓNICA

Los optimismes d'aquets últims dias referents á la possibilitat de la excarcelació dels senyors Solá, Serra y Rovira, han resultat fallits, puig ab tot y 'ls informes de la primera autoritat civil de la provincia, y las informacions de la premsa en general, escepte 'l periódich que infla l'gos, no donant importancia á lo de la caseta de banys de marras, la proposta d'excarcelació del jutje militar instructor de la causa ha sigut denegada, continuant aquells senyors en lo Castell de Pilat de Tarragona.

L'estat escepcional en que 's troba aquesta provincia, ens veda fer los comentaris que pugnan per

sortir de la ploma, pero si dirém que l Vendrell en pes ha prés bona nota dels causants del gran desori que s'aproduhit aquí; y respecte á nosaltres, dirém, que nostras ideas quedan més fortament refermadas avuy que ahir, y demá ho serán més que avuy.

Recomaném á nostres lectors l'article que reproduhim de *La Renaixensa*, insertat en lloch preferent del present número.

Llesta la operació de la vrema, se está procedint en aquesta vila á las de trascar y premsar. La calitat dels nous vins no ha resultat tan dolenta com se creya, ants al contrari, han resultat bastant bonas classes.

Los preus que de bon principi han obtingut los nous vins, son ben remuneradors, com aixis se creya que serian, puig se paga á 20 pessetas la carga, á raig de cup, retrayentse 'ls propietaris de vendre á dit preu en la creencia de que anirà de puja.

Tant de bó que aixis fos.

Entre las obras que la empresa del Teatro Romea de Barcelona anuncia que te pera estrenar durant la temporada teatral que comensá ahir hi figuran los dramas *Los Almogavers* y *Aigua que corre*, de nostre apreciat amich y compatrici Angel Guimerá, y l saynete *La Agencia d' en Pep Curriño*, de nostre company de redacció Ramon Ramon.

Lo dia 16 del corrent deixá de circular lo tren conegut per «tren dels banys» que utilisavan pera son regrés los banyistas que concorrian á la platja de Comarruga, y que surtia de la estacio de Sant Vicens á tres quarts de set de la tarde.

Los bitllets d'anada y tornada pera dita estacio continuaran expedintse fins lo darrer dia del corrent mes.

Pera facilitar la asistencia á las festas que en honor de Santa Tecla se farán á la ciutat de Tarragona, la companya de M. Z. A. ha acordat establir un servey especial de viatjers ab billtets d'anada y tornada de segona y tercera classes á preus reduhits, desde diferentas estacions de la ret Catalana á la de Tarragona y tornada.

La expendició de dits bitllets se farà als dias 21, 22, 23 y 24, servint pera retornar durant los dias 22, 23, 24 y 25 del corrent.

Desde nostra vila val lo viatge d'anada y tornada 3'20 pessetas en segona classe y 1'95 en tercera.

També pera las festas de la Mercé que celebrará Barcelona ha establert dita companyia igual servey de bitllets reduhits d'anada y tornada que s'expedirán en todas las estacions de la ret Catalana desde l dia 22 al 30 del corrent, servin pera l retorn desde l 25 al 2 d' Octubre proxim.

Desde aquesta vila valdrá l viatge d'anada y tornada 8'10 pessetas en segona classe y 5'35 en tercera.

Per la Comissió provincial han sigut declaradas nul las eleccions municipals que la vehina població de Bisbal del Panadés celebrá en lo mes d' Agost prop passat, y de quinas ens ocuparem extensament.

Existint duples respecte á las monedas que s'han de recullir avans del primer de Novembre, quedant fora de curs legal, convé tenir en compte que aquestas monedas son las divisionarias que, acunyas avans de 1869, no expressan son valor «en pessetas ó céntims de pesseta.»

Las pessas de mitj duro, cinch rals, dos y mitj y un quart desapareixerán en absolut.

Aquestas monedas deuen circular lliurement fins el 31 d' Octubre del corrent any, puig el Banch d' Espanya las rebrá y cambiará fins lo primer de Novembre.

Lo cambi se verificará á rahó d' una pesseta per cada moneda de quatre rals, y de dos pessetas cinquanta céntims per cada una de deu rals ó d' un escut antich.

Per lo tant, desde 1 de Novembre solsament tindrán validés las monedas de 1869 y anys següents que expressin son valor en pessetas y portin la matrona que adoptá lo govern provisional ó 'ls bustos de Don Amadeu, Don Alfons XII y del Rey actual.

En quant a las monedas de Cuba y Filipinas qualsevol que sia l' any y busto que tinga, ja se sab que fa temps careixen de valor en la Peninsula.

Lo conegut fotógrafo D. Joseph Vicente Roca ha establert una galeria fotogrífica en aquesta vila Fonda del Centro, montada ab tots los avensos que ha alcansat avuy dia l' art fotogrífich, com se pot veure per las mostras de fotografias que hi ha exposadas en lo carrer del Sol.

També amplia y reduheix lo senyor Roca tota classe de fotografias.

Secció Oficial

MERCAT PUBLICH

Relació de lo recandat en la passada setmana.

	Pesetas
14 Sebte.	12 45
15 »	8 55
16 »	8 55
17 »	9 05
18 »	8 20
19 »	8 40
20 »	8 60
TOTAL.	63 80

Funcions religiosas

Aquesta tarde á las 4 se cantarà ab orga la Corona Dolorosa per rahó de ser avuy los dolors gloriosos de Maria. Demá durant la missa de las 7 se comensará la Novena á la Mare de Deu de la Mercé, Patrona del Bisbat; dimucres, festa principal, á las 10 ofici solemne ab orga y cantors; y á la tarde á las 4, després del Rosari se cantarà lo Trisagi Mariá.

Diumente vinent se obrirán las classes de la Escola Dominical.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el día 14 hasta el 20 del corrent mes.

Naisements.—Nens, 2.—Nenas, 2.

Defuncions.—Maria Guasch Rosell de 48 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMP. RAMON GERMANS.—VENDRELL.

EN VENDA

Sis máquinas pera arrencar ceps, del sistema més perfeccionat. Se vendrán á meytat de preu. Dirigirse á la cerralleria de Pau Socías (Traus).

DRAP. Aixó de las llevadoras... Vagi dihent.
 MANEL. Y jo vull sorprendre 'ls infraganti, y per no errar lo cop, necessito qui 'm vigili la casa, ja que compendreu que á mi 'm fóra difícil, puig m' exposaria á ésser vist y conegut.
 DRAP. Comprench. Ningú millor que jo, que ab lo sach al coll, tot furant per aquests recons...
 MANEL. Angela! Vos podreu enterar de la entrada dels aucells á la gabia.
 DRAP. Y un cop hi siguin...
 MANEL. Vindreu al cafetin del Micaló, ¿sabeu? al cap del carrer.
 DRAP. Prou que 'l sé.
 MANEL. Que allí us esperaré.
 DRAP. Ni cap gat hi veu tant com jo hi veig de nit, y ni un ratolí entrarà á casa la llevadora que jo no 'l vegi.
 MANEL. Aném, donchs, puig encara es d'hora y us donaré instruccions.
 DRAP. Cregui que si 'l contrabando hi es, no s' escapa; vá al sach.
 (Se 'n van pel carrer del foro.)

ESCENA VII

MATILDE, ve pel carrer de la esquerra, va molt tapada y percatantse de que la vegin.

MATIL. Sí, aquí es!... Lo Cuartelillo!... Quina fosquetat... (Mirant los edificis.) Ah! aquí viu la llevadora... ¡A casa una llevadora!... Deu tenir tan poca vergonya com pocas parroquianas ab qui exercir lo seu sagrat ministeri, puig si tingués feyna del ofici no faria de... d' aixó que fá! de Celestina! que pot ser se 'n diu y tot. Mira 'l meu home y que bé sab combinar las cosas!... y tan ben dissimuladas! Per venir de casa á aquí, que no hi há

ni quatrecentos passos de distancia, ha anat á passar nada menos que per Villanova! Poch s' ho deu pensar ell que l' hagi vist arribar ab l' exprés de Valencia!... La veritat, quan hi llegit la carta en que m' ho deyan, no ho volia pas creurho, pero al veure 'l arribar, las alas del cor y l' ánima m' han caigut als peus! Volia escometrel, pero m' hi contingut; vull sorprendre 'ls; vull esguerrar per sempre la cara d' ella, perque may més cap home se 'n pugui enamorar; vull treure 'ls ulls á ell perque no pugui mirar á cap més dona, y á la llevadora!... oh, á la llevadora! lo menos que li llevaré jo serà.. lo monyo! Quina llástima, tot justament ahir vaig tallarme las ungias; pero vaig ben preparada: á cada cap de dit dels guants hi he colocat una agulla doblegada per poguer fer bona feyna! (Fent acció d' esgarrapar.) ¡Ay, de la cara que hi arribin las mevas mans! quedarà més dibuixada que la d' un indio!... Aném á regoneixc 'l terreno. (Al dirigirse á casa llevadora lo Drayre quayta á la catonada del carrer.) Veig que no m' han enganyat al dirme que trobaria la porta oberta. Entrém! (Entra á dins.)

ESCENA VIII

DRAPAYRE, y luego PEPE y EMILIO.

DRAP. Hola!... Ja tenim la pácara á la gabia. ¿Haurá entrat ja 'l pácaro? Farém lo sonso per aquests voltant, y si dintre un rato no 'l veig entrar, serà que ja s' hi deu haver ficat y avisarém al senyor Manel... Ve algú... Retirémse.
 (Ho fa per la esquerra. Pepe y Emilio venen per la dreta, tot envahonant.)

PEPE. Quedém aixis: m' esperarás á la dispeña, ahont vindré jo tan aviat hagi complert la comissió del regidor senyor Unglada... ja, ja, ja!... (Rient.)
 EMI. Veyám si surtirá tot tal com pensas.
 PEPE. Tot anirá al pel.
 EMI. Me 'n vaig, donchs, y entesos, eh?
 (Se n va.)
 PEPE. Entesos! Ara, jo, á cumplir la comissió. (Desde la porta del Cuartelillo.) Se puede? (Una veu respón: Quién?... Adelante! Pepe entra.)

ESCENA IX

MATILDE, que surt de la casa.

MATIL. No crech que hi sigan encara. Hi escoltat á la porta del pis y quietut completat... Sota la escala hi descobert un recambro que vindrá molt bé per amargarmi. Allí 'ls esperaré!... ¡Eh?... (Guaytant al Cuartelillo.) ¡Los municipals!... ¡Ay, pobre de mí, ahont m' amagaré!... Allunyemse per un moment!... (Fuig pel carrer del foro, tapantse ab lo mocador.)

ESCENA X

CARRASCO, PINILLOS y PEPE.

PEPE. Si, si; no es cosa d' entretenirshi. Lo senyor Unglada ha sapigut que la senyora Rita es una de las llevadoras més entesas de Barcelona, y m' ha donat ordre de venirla á buscar immediatament.
 PINI. Ya lo creo que es de las más entendidas. A mi me llevó...
 PEPE. A vosté?... (Rient.)
 PINI. Mayormente, no, hombre; á mi mujer:

ANUNCIS

PROGRAMAS
CARNETS
FACTURAS
CIRCULARS
ESQUELAS
TARGETAS
TALONARIS
ETC.

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos para festas majors Especialitat en los de varias tintas.

Preus modichs. — Impresió esmerada.

Variat assortit de fanals japonesos, cadenas fantasia, serpentina, etc.

Carrer del Teatro, 18.-Vendrell

Disponible

BARBERIA de JOAN CARBONELL

Carrer del Sol, 17.-VENDRELL

En aquest tan acreditat com elegant establiment s'ha rebut un variat assortit d'extractes de primera qualitat, com son *Violette, Ron-Kina, Portugal, Champou* y altres, pera friccions y pera rentar lo cap, que poso á disposició del públich á preus económichs.

¡Increible verdad!

Un anillo para caballero oro ley con hermosísimo brillante. 50 pesetas.
 Idem con brillante doble grueso, 100 pesetas.
 Un alfiler para caballero, oro ley con espléndido brillante. 25 pesetas.
 Alfiler id. id. (brillante muy grueso), 50 pesetas.
 Anillos última novedad para señoras y señoritas, oro ley con hermosísimo brillante, 25 pesetas.
 Un par pendientes para señoritas, oro ley con espléndidos brillantes, 25 pts.
 Un par pendientes para señoras, oro ley con hermosísimos brillantes. 50 pts.
 Idem con hermosísimos brillantes dobles gruesos, 100 pesetas.
 Un par pendientes para niñas (especialidad para verdadero regalo) oro ley y espléndidos brillantes, 25 pesetas.
 Medallas oro de ley, con la efije de la Purísima, esmalte de Florencia, y brillantes Am: Alaska. Ptas. 100.
 Oro garantido de ley (18 quilates) y brillantes químicamente perfectos, más hermosos y de más valor, por su constante brillantez y esplendor que los verdaderos. Descomposición de luz, dureza, lapidación perfecta, imitación maravillosa.

Regalo 5.000 pesetas á quien distinga estos brillantes ALASKA de los legítimos Gran Premio en la Exposición de París

A todo comprador no conforme con el género se le devolverá inmediatamente el dinero.
 Enviar la medida de los anillos, tomándolo con un hilo alrededor del dedo.
 Única y verdadera ocasión para gastar bien el dinero en regalos, siendo siempre su valor superior al coste. No se hacen descuentos; no se concede representación; no se envían muestras, *Gratis y Franco* catálogo ilustrado.
 Envío franco de todos gastos en cajita valor declarado y por correo, para toda España é Islas.
 No sirvese ningún pedido que no sea convenido antes el pago.
 Único representante general Sociedad Oro y Brillantes Am: Alaska.

G. A. BUYAS.—Corso Romana, 104 y 106, MILAN (ITALIA)

Labors agricolas á vapor

En la Redacció y Administració de *L' Art del Pagés*, Primcesa, 11, principal primera, Barcelona, se donará rahó de las condiciones económicas pera desfondar terrenos pera 'l cultiu de vinya y otras plantas, per medi deis aparatos más perfeccionats que 's coneixen fins avuy.
 Per informes, dirigirse á D. Francisco X. Tobella, qui facilitará notas de preus per desfondar, desde un á tres pams de fondaria.

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell